

Міністерство освіти і науки України
Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого
Національна академія правових наук України

**ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО В СИСТЕМІ
МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ ЗВ'ЯЗКІВ:
МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ**

Матеріали «круглого столу»

(Харків, 4 грудня 2015 року)

За загальною редакцією *А. П. Гетьмана*

Харків
«Право»
2015

УДК 349.6
ББК 67.307
Е45

*За зміст та якість матеріалів
відповідальність несуть автори публікацій*

Екологічне право в системі міждисциплінарних зв'язків: методологічні засади : матеріали «круглого столу» (Харків, 4 груд. 2015 р.) / за заг. ред. А. П. Гетьмана ; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. – Х. : Право, 2015. – 344 с.

ISBN 978-966-458-918-2

Збірник містить тези наукових доповідей учасників «круглого столу», що відбувся у м. Харкові 4 грудня 2015 р.

Розраховане на науковців, фахівців у галузі права, студентів юридичних вищих навчальних закладів та всіх, хто цікавиться питаннями екологічного, земельного та аграрного права України.

УДК 349.6
ББК 67.307

© Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, 2015
ISBN 978-966-458-918-2 © Оформлення. Видавництво «Право», 2015

а також можливості та необхідності їхнього відновлення під час такої діяльності.

Зміст екологічної освіти в процесі підготовки кадрів для аграрного виробництва має бути пов'язаний із розумінням процесу виробництва сільськогосподарської продукції як виду науково обґрунтованого екологічного природокористування з позицій природоцентризму та розгляду людини як природної істоти та частини навколишнього природного середовища.

Підсумовуючи викладене можна стверджувати, що правове забезпечення екологізації освіти, підвищення рівня екологічної культури на сьогодні виступають актуальними завданнями підготовки фахівців для усіх сфер суспільного виробництва.

У цьому зв'язку актуальним вбачається розроблення та прийняття Закону України про екологічну освіту, адекватного сучасним реаліям, у якому має бути, перш за все, визначено мету, завдання та принципи екологізації усієї системи освіти в Україні, а також методи та засоби їхньої реалізації.

Такий Закон стане нормативною основою для створення дієвого механізму правового регулювання суспільних відносин щодо підготовки фахівців для усіх сфер суспільного виробництва, у тому числі для сфери аграрного виробництва в Україні.

Святолуцька Олена Сергіївна
здобувач кафедри земельного
та аграрного права Національного
юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ОТРИМАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО БУДІВНИЦТВА

В умовах стрімкого розвитку будівництва та відповідно розвитку ринку нерухомості актуальності набуває питання правового регулювання отримання земельних ділянок для індивідуального будівництва.

Головним спеціальним нормативно-правовим актом у сфері містобудівної діяльності є Закон України № 3038-VI «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17 лютого 2011 р. Цей Закон встановлює правові та організаційні основи містобудівної діяльності і спрямований на забезпечення сталого розвитку територій з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів.

Інструментом державного регулювання планування територій є містобудівна документація, яка поділяється на документацію державного, регіонального та місцевого рівнів. Містобудівна документація — це затверджені текстові та графічні матеріали з питань регулювання планування, забудови та іншого використання територій.

Планування територій на місцевому рівні здійснюється шляхом розроблення та затвердження генеральних планів населених пунктів, планів зонування територій і детальних планів територій, їх оновлення та внесення змін до них.

Генеральний план населеного пункту є основним видом містобудівної документації на місцевому рівні, призначеної для обґрунтування довгострокової стратегії планування та забудови території населеного пункту.

Слід зазначити, що детальний план території — це містобудівна документація, що визначає планувальну організацію та розвиток території.

План зонування території (зонінг) — це містобудівна документація, що визначає умови та обмеження використання території для містобудівних потреб у межах визначених зон.

План зонування території розробляється з метою визначення умов та обмежень використання території для містобудівних потреб у межах визначених зон. Детальний же план у межах населеного пункту уточнює положення генерального плану населеного пункту та визначає планувальну організацію і розвиток частини території. Детальний план та план зонування території розробляються на основі генерального плану населеного пункту.

Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» передбачив, що у разі відсутності плану зонування або детального плану території, затвердженого відповідно до вимог цього Закону, передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним та юридичним особам для

містобудівних потреб забороняється (ч. 3 ст. 24). Частина 4 цієї ж статті передбачає також заборону змінювати цільове призначення земельної ділянки, яка не відповідає плану зонування території та/або детальному плану території.

Відповідні вимоги мали набути чинності з 1 січня 2012 року. Напевно законодавець на той момент враховував, що місцеві ради мають забезпечити розроблення зазначених містобудівних документів. Але через відсутність певного часу та відповідних коштів у місцевих бюджетах виконання робіт з розроблення містобудівної документації майже не проводилось.

Так, за даними Міністерства регіонального розвитку, будівництва і житлово-комунального господарства, станом на 11 березня 2013 року оновленими генеральними планами забезпечено 85% обласних центрів України, 72,5% міст обласного значення, майже 57% міст районного значення, близько 47% селищ і 22% сіл. За даними моніторингу Міністерства, схемами планування областей забезпечено 60% регіонів і 35,2% районів.

Згодом, внесенням змін до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.11.2011 р. №4062-VI та від 19.09.2013 р. №606-VII введення в дію ч. 3 та ч. 4 ст. 24 відкладалося до 1 січня 2013 року, а потім до 1 січня 2015 року.

Пунктом 6 Прикінцевих положень Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» передбачалося, що до 1 січня 2015 року рішення щодо визначення та надання містобудівних умов і обмежень на територіях, де відповідно до цього Закону не затверджені плани зонування або детальні плани територій, приймають уповноважені органи містобудування та архітектури з урахуванням попередніх планувальних рішень у межах встановленого законодавством строку.

Отже, підсумовуючи викладене, можна зробити висновок, що з 1 січня 2015 року діє заборона на надання земельних ділянок для містобудівних потреб, якщо для відповідної території не розроблений план зонування території або детальний план. Так, індивідуальне будівництво нерозривно пов'язане з отриманням земельних ділянок для містобудівних потреб. Слід зазначити, що на сьогодні ми маємо ситуацію, коли відсутність необхідної містобудівної документації фактично порушує право зацікавлених осіб на отримання земельних ділянок для індивідуального будівництва. Належне їм право вони реалізувати не можуть.